

Priče o krštenju

Noelle Lambert Barrus
(temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u SAD-u.

Mary se vrtjela i divila se svojoj bijeloj haljinu u zrcalu. Bila je to ista haljina koju je njezina majka nosila na svom krštenju. Prabaka Marluce popravila ju je kako bi pristajala Mary. Sada ju je Mary mogla nositi na svojem krštenju!

»Izgledaš prelijepo!« Mama je uzela Maryjinu ruku i ponovno je zavrtjela.

Mary se zahihotala. »Mogu li je nositi cijeli dan?«

»Sačuvajmo je da je nosiš na svojem krštenju kako bi ostala lijepa i čista, u redu?« rekla je mama.

»U redu.« Mary je trebala biti krštena kada navrši osam godina i pripremala se već dugo vremena. Ona je poхаđala Malu školu, čitala Svetu pisma pa čak i išla na krštenja svojih prijatelja. No njezin se rođendan i dalje činio tako daleko!

Mary se skutrila uz mamu na kauču. »Mama, koliko ti je bilo godina kada si bila krštena?«

»Imala sam 16 godina.«

»Ajme! Zašto si čekala tako dugo?«

Mama je zagrlila Mary u čvrstom zagrljaju. »Zato što nisam znala za obnovljenu Crkvu Isusa Krista do tada. No počela sam ići na crkvene aktivnosti s nekim prijateljima. I što sam više učila, to sam više željela biti krštena!«

»Zašto?« Mary je upitala.

»Zato što sam željela imati vječnu obitelj.« Mama je pokazala sliku hrama koja je visjela iznad njih. »Naučila sam da jednog dana mogu biti zauvijek zapečaćena za svoju obitelj u hramu. Imati vječnu obitelj bio je moj san. A krštenje je bio prvi korak! Sada se moj san ostvaruje.«

Mary se osmjehnula. »Imaš tatu, Mallory i bebu Maevu! I mene također, naravno.«

»Da, naravno. I baku Angelu.«

»Da li se baka krstila s tobom?«

»Čekala je nekoliko godina. No kad god smo putovali blizu hramova, voljeli bismo stati i pogledati ih.«

Mary je razmišljala o tome kako mama i baka zajedno gledaju hramove. »A što je sa tatom? Koliko je godina on imao kad je bio kršten?«

»Imao je 11 godina.«

»I tada je živio u Brazilu?«

»Tako je,« rekla je mama. »Postoje ljudi diljem svijeta koji uče o Isusu i krštenju. Mnogi su od njih pioniri.«

»Pioniri?«

»Pionir je netko tko prvi nešto učini,« objasnila je mama.

Mary je razmisnila o tome. »Kao što si ti bila prva osoba u svojoj obitelji koja se krstila?«

Mama je kimnula i nasmiješila se.

Upravo je tada tata ušao u sobu i stisnuo se na kauč.

»Tata, jesli li ti bio pionir za svoju obitelj?«

»Recimo. Nakon što sam bio kršten, otkrio sam da je baka Rosimere već bila članica naše crkve! No ona je nije pohađala godinama.«

»Stvarno? Što se dogodilo?«

»Počeo sam ići u crkvu. Tada su moja braća počela ići, a zatim i baka Rosimere. Čak se i prabaka Marluce pridružila!«

Mary je zamislila tatu kako ide u crkvu sam, a zatim je sa sobom doveo još svoje obitelji.

»Opa,« rekla je Mary. »Volim slušati vaše priče.«

Zbog njih sam još uzbudjenija što će biti krštena.«

»Hvala ti što si nam postavljala sva ova pitanja, Mary,« rekao je tata. »Možemo li mi sada tebi postaviti jedno?«

Mary je kimnula. Što će upitati?

»Zašto se želiš krstiti?«

Mary je razmisnila o tome što je naučila iz Svetih pisama i kako se osjećala u crkvi. »Zato što želim slijediti Isusa i biti sa svojom obitelji zauvijek.«

I mama i tata su se nasmiješili, a Mary je zagrlila svoje roditelje. »Jedva čekam!●

